

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 12—
pol leta	" 6—
četrt leta	" 3—
na mesec	" 1'10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18—
pol leta	" 9—
četrt leta	" 4'50
na mesec	" 1'60
Za inozemstvo celo leto	" 28—

Upravništvo: Knaflova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Hribar o položaju.

Dunaj, 6. julija. Zupan Hribar je danes podal poročevalcu »Slov. Naroda« naslednje mnenje o položaju: Ministrski predsednik baron Bienerth je ravnal zelo neprevidno, da se je po svojem obisku v nemško-nacionalnem klubu postavil v nasprotje z jugoslovanskimi poslanci in njih zahtevami ter kategorično odklonil opravičeno in staro željo Jugoslovancev po reciprociteti zagrebske univerze. S tem je uveljavil za nemške narodnosti v Avstriji nazore nemških nacionalcev. Vrh tega pa je justični minister Hochenburger nemškim nacionalcem naravnost povedal, da je rešitev italijanskega fakultetnega vprašanja glavni in odločilni moment za obstoj dosedanjega vladnega sistema. Ako propade vlada, potem je primorana spremeniti bistveni sestav kabineta in sicer v Slovanom bolj prijaznega, kakor je sedanjí. V »Slovanski Enoti« je bilo mnogo prijateljev italijanskega fakultetnega vprašanja, toda vlada je s svojim postopanjem provzročila, da je ta stvar postala politicum prvga reda. Ko so tedaj sklenili Jugoslovani, odgovoriti na vladino negativno izjavo o obstrukciji, je bila cela »Slovanska Enota« na njih strani. Jugoslovanska obstrukcija je dosegala uspehe. Zdaj seveda očitajo nasprotniki Jugoslovancev, da je bila njih obstrukcija frivolna. A prav za prav se mora to očitanje naperiti samo proti vladi in proti ministrskemu predsedniku baronu Bienerthu, kajti od njega je bilo frivolno, da je brezpogojno odklonil vse jugoslovanske kulturne in vsestransko opravljene zahteve in se o njih ni hotel pogajati. Vlada se nahaja v jako neprijetnem položaju in si je za sedaj iz te velike stiske pomagala s tem, da je odgodila državni zbor. Ta rešitev je samočasna, obenem si je pa nakopala neprijetno čuvstvo negotovosti in dvoma, če ji bo v jeseni mogoče, sestaviti sigurno večino, ki ji bo votirala finančne predloge ali ne. Četudi torej za enkrat ne pričakujem izpremembe vladnega sestava, je vendar gotovo, da bo ministrski predsednik Bienerth počasi moral vendarle misliti na rekonstrukcijo svojega kabineta, ako se hoče vzdreti na krmilu, kajti le kabinet, ki ima za seboj sigurno večino, sme stopiti pred zbornico s tako važnim zakonom, kakor je finančni načrt. Patetična izjava »Fremdenblatta«: »Na svidenje v jeseni« nas Jugoslovancev ne more motiti. Če bi vlada hotela nastopati zopet na ta način, kakor sedaj, bo morala pač spoznati in bridko občutiti, da Jugoslovani prav dobro vedo, kaj jim je v tem slučaju storiti. Mogoče je pa, da se do jeseni proti volji vlade jugoslovanski in italijanski poslanci zedinijo na skupen nastop, kajti pričakovati se sme, da vendar enkrat uvidijo italijanski poslanci veliko nevarnost, ki preti Italijanom in Slovanom v Trstu v enaki meri od strani prodirajočega in od vlade podpiranega nemštva.

Ravno zaradi tega je uspeh jugoslovanske obstrukcije tako velik in pomemben. Na stvari sami pa se ne sme prezreti, da so k temu uspehu mnogo pripomogli Poljaki, kajti gotovo bi se ta uspeh ne bil dosegel tako hitro, ako bi Poljaki ne bili pokazali na tako eklatanten način svojega nezadovoljstva s sedanjim vladnim sistemom. Ta nezadovoljnost Poljakov pa ne temelji toliko na kanalskem vprašanju, temveč korenini gotovo tudi v vedno silnejše udomačujočem se prepričanju Poljakov, da je sedanjí vladni sistem splošno protislovanski in da pravi slovanski poslanci tega sistema podpirati ne morejo.

Slovenski klub.

Dunaj, 6. julija. Včeraj popoldne je imel slovenski klub sejo. Pogovarjali so se o politični situaciji in napravili dispozicije za bodoči čas parlamentarnih počitnic. Sklenili so, prirejati po celi deželi volilne shode, na katerih se bo obravnavalo težavno stališče Slovencev v državnem zboru na Dunaju in pa vzroke sedanje obstrukcije.

Poljski klub.

Dunaj, 6. julija. Poljski klub je po dolgi in ostri debati izdal sinoči ob 6. zvečer naslednji komuniké: Poljski klub neomajano vztraja pri zakonih glede kanalov iz leta 1901. tozadavnih sklepov gališkega deželnega zbora in njegovih številnih resolucijah. Ako bi vlada teh zahtev ne upoštevala, je predsedstvo poljskega kluba pooblaščno, sporočiti vladi, da bo poljski klub izvajal iz tega vse politične konsekvence.

Italijanski klub.

Dunaj, 6. julija. Italijanski klub je imel sinoči sejo. Iz obširnega komunikéja posnemamo sledeče: Italijani nikakor ne nameravajo na rešitev fakultetnega vprašanja še nadalje čakati. Da se predlog o italijanskem fakultetnem vprašanju ni sedaj rešil, je zanje le formalnega pomena. Stvarno in važno je stanje, da sta vlada in fakična večina za takojšnjo ustanovitev fakultete. To mora imeti za posledico, da vlada naredbenim potom ustanovi fakulteto. Če se to izvrši, bo imela vlada v Italijanih zmeraj zveste podpornike, ki bodo vedno postopali sporazumno z vladno večino.

Iz tabora socijalnih demokratov.

Dunaj, 6. julija. Socijalni demokratje so imeli posvetovanje, na katerem so izdelali velikanski komuniké, ki slika nevarnost vsak socijalni in gospodarski razvoj razdirajočega nacionalizma.

Izjave strank.

Dunaj, 6. julija. Danes bodo imeli krščanski socijalci, nemški nacionalci in Rusini seje, da se izrečejo o odgoditvi državnega zbora in o nastalem političnem položaju.

Seja »Zveze Jugoslovancev«.

Dunaj, 6. julija. »Zveza Jugoslovancev« se snide jutri popoldne k posvetovanju, v katerem se bo razpravljalo o političnem položaju.

Glasovi o položaju.

Dunaj, 6. julija. »Zeit«, katere se poslužujejo vplivni politiki, zlasti krščanski socijalci, bivši minister dr. Gessmann, piše v današnjem večernem listu: »Skoraj nemogoče je, da bi po sedanjem političnem položaju ostala vlada v svoji sestavi popolnoma neizpremenjena in da bi stopila pred državni zbor v jeseni v današnji sestavi.« S tem se potrjuje tudi naziranje župana in poslanca Ivana Hribarja.

»Zob za zob.«

Dunaj, 6. julija. Med nemškimi poslanci iz Severnega Češkega in sicer med radikalnimi in zmernejšimi se jn izdala parola: Za obstrukcijo na Dunaju, obstrukcija v Pragi! in to radi tega, ker so Čehi podpirali jugoslovanske obstrukcioniste. Vse kaže, da hočejo Nemci tudi letos onemogočiti vsako delo v češkem deželnem zboru in vlada tudi ne namerava svojih lanskih posredovalnih korakov nadaljevati.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 6. julija. Adresna komisija je sestavila na cesarja adresno, v kateri poudarja, da je bodoči razvoj Ogrske v pravem liberalizmu. Najvažnejši je pasus o skupni banki. Državni zbor hoče, da se privilegiji o skupni banki podaljšajo. Državni zbor izraža nadalje željo, da se najčim prej sklenejo potrebne trgovske pogodbe z balkanskimi državami in izreka, da je pripravljen razmerje s Hrvaško uravnati v medsebojni bratški vzajemnosti. Glede volilne reforme izjavlja, da je za volilno reformo v liberalnem in demokratičnem duhu, toda v tej se mora zagotoviti prednost izobraženih pred neizobraženo ljudsko maso.

Izpred upravnega sodišča.

Dunaj, 6. julija. Pri upravnem sodišču se je danes vršila obravnava o pritožbah Josipa Zelenika in tovarišev v Ptuj ter Ferdinanda Roša in tovarišev v Hrastniku zaradi nezakonitega postopanja pri volitvah v ptujski in celjski okrajni zastop. Zastopal je pritožbi slovenski odvetnik dr. Lapajne na Dunaju. Sodba se razglasi šele 8. novembra.

Protinemško gibanje na Ruskem.

Petrograd, 6. julija. Ruska vlada pripravlja izjemni zakon, s katerim hoče nastopiti proti nemškim kolonistom na Ruskem. Ministrski predsednik Stolypin utemeljuje ta vladni korak z nevarnostjo, ki grozi ruskiemu narodu od teh nemških privandrancev, ki si na ruskem ozemlju ustvarjajo ugodno pozicijo, za težnje ruskega naroda in ljudstva pa nimajo drugega kakor zasmeh, sovraštvo in zaničevanje.

Madžarsko časopisje o odgoditvi avstrijskega državnega zbora.

Budimpešta, 7. julija. Madžarsko časopisje, oficijozno kakor opozicionalno, razpravlja obširno o odgo-

ditvi avstrijskega državnega zbora. Navzlic vsem nasprotjem o sodbi je vendar v vseh teh listih konstatirano razsulo dosedanje parlamentarne večine. Po sodbi listov je poglavitni vzrok odgoditvi ta, da trdne in zanesljive večine vlada sploh ni imela in da se je pri vsem svojem delovanju in nehanju ravnala po željah nemških nacionalnih strank. Parlamentarna katastrofa, ki je nastala na Dunaju, je dalje po mnenju madžarskih listov tudi dokazala, da je toli proslavljana Krek - Kramarjeva prememba državnozbornskega opravilnika totalno ponesečeno zmašilo, ki nima prav nobene vrednosti. Zadržni dnevi avstrijskega parlamenta, pravi »Pester Lloyd«, so vnovič dokazali, da avstrijski parlament ne more in ne bo ozdravel, dokler se ne doseže temeljite premembe državnozbornskega opravilnika in sprave med narodi. Obenem naznanja »Pester Lloyd«, da bo avstrijski državni zbor šele v novembru zopet sklican.

Češki Sokoli na potovanju v Sofijo.

Praga, 7. julija. Približno 700 čeških Sokolov je pod vodstvom načelnika Zveze čeških sokolskih društev, dr. V a n i č k a, nastopilo potovanje v Sofijo na zlet slovanskih Sokolov. Peljejo se s posebnim brzovlakom. Nepregledne množice so spremljale odhajajoče Sokole na kolodvor in med groovitimi nazdar-klici se je vlak odpeljal ob 3/47. Predsednik Sokolske zveze češke, dr. S c h e i n e r, se je že par dni poprej odpeljal v Sofijo pripravljat Sokolom pot.

Španska in Vatikan.

Pariz, 7. julija. Iz Španske došla poročila naznanjajo, da se tamkaj pripravlja velikanski kulturni boj. Izjave ministrskega predsednika Canalejasa v parlamentu pričajo, da je vlada pripravljena, če se iz lepa ne doseže sporazumljenje z Vatikanom, izvajati vse konsekvence in izvesti popolno ločitev države od cerkve. Za sedaj se hoče vlada omejiti na to, da v okviru še veljavnega konkordata izvede potrebne reforme in odpravi le to, kar je v nasprotju s konkordatom in kar so klerikalne vlade dovolile cerkvi z namenoma napačnim tolmačenjem konkordata. Vlada zahteva, naj prizna rimska cerkev njeno naredbo glede drugovercev, katerim se je dovolila raba napisov in emblemov, kot pravilno in ravno tako naj privoli, da se odpravijo vsi samostani in razpuste vsi redovi, katerih ustanovitve in naselitve vlada ni dovolila. Če bi se Vatikan ne udal, hoče vlada pretrgati diplomatske zveze, odpovedati konkordat in izvesti ločitev cerkve in države.

Preganje Srbov na Turškem.

Carigrad, 6. julija. Srbski poslanik je danes v soglasju z ruskim veleposlanikom in črnogorskim zastopnikom pri turški vladi energično protestiral proti preganjanju Srbov v okolici Berana.

Shod volilcev

sklicuje izvrševalni odbor narodno-napredne stranke

na nedeljo, dne 10. t. m. ob 11. dop.
v velike dvorane

'Mestnega doma'.

Državni poslanec deželnega stolnega mesta Ljubljane **Ivan Eribar** bo poročal o delovanju državn. zbora.

Za izvrševalni odbor narodno-napredne stranke:
Dr. Ivan Tavčar l. r.
t. č. podpredsednik.

Beseda o petindvajseti skupščini Ciril Metodove družbe.

»Narodni Dnevnik« v Celju priobčil je pod zgorajšnjim naslovom članek, v katerem meče polenčke na izvolitev dr. Ivana Tavčarja v odbor Ciril - Metodove družbe.

V tem članku se brska proti dr. Ivanu Tavčarju, proti »Slovenskemu Narodu« in proti dr. Kokalju. In vse to s tisto, do neba segajočo »mladinsko« ošabnostjo, ki nam Ljubljancem že do grla preseđa! Shramba, iz katere so si vzeli »Narodnega Dnevnika« tirade, je nam dobro znana, zategadelj tega neokusnega napada ne štejem toliko celjskemu uredništvu v zlo, kakor g. »Mladinu«, ki se skriva za tem uredništvom!

Celjski dnevnik piše, da se izvenkranjski Slovenci po Ljubljani ne bodo dali terorizirati. In to je dovolj tehten povod, da prosimo merodajne kroge v Ljubljani, naj v bodoče tako agitacijo v Ciril - Metodovi družbi opuste, ker bomo sicer primorani, govoriti drugače! V družbi, v kateri sedimo tudi izvenkranjski Slovenci, se ne bo »kokaljilo«.

Ti bedasti groznji nasproti odgovarjamo, da bodo tudi v bodoče razmere take, da ljubljanskemu podžupanu, če bo hotel slučajno kandidirati v odbor Ciril - Metodove družbe, ne bo treba po nagih kolenih plaziti se do Celja. Mi Štajerskim Slovincem nikdar nismo predpisovali, koga naj volijo v odbor in tudi v bodoče kaj takega ne bomo storili. Zatorej na zahtevamo reciprocitete! Če gospodom v Celju ni v tem pogledu kaj jasnega, naj pregledajo računске zaključke in bilance Ciril - Metodove družbe! Pa jim bo vse jasno!

Sedaj pa govorite, kolikor se vam zljubi. Do prepričanja, gospodje iz Celja, bode te pa kmalu prišli, da nam bode te preklicano malo žrjavili v naši družbi!

Starin.

Klerikalna posojilnica na Vrhniki.

Na Vrhniki obstoji že mnogo let mogočna in cvetoča posojilnica, ki se sicer ni nikdar vtikala v politiko in bila vedno samo gospodarski zavod, ki pa ima v vodstvu naprednjake. Klerikalci sicer dobro vedo, da je ta posojilnica solidna in na občno korist, a vzlic temu so ji poskusili škodovati in so ustanovili konkurenčno klerikalno posojilnico. Klerikalci namreč ne marajo gospodarskih zavodov, ki se ne bavijo s politikom, marveč hočejo, da naj tudi vse gospodarske naprave služijo klerikalni politiki in klerikalni stranki. To je edini vzrok, da klerikalci gospodarske zavode sploh snujejo in najraje jih snujejo tam, kjer bi z njimi škodovali zavodom, ki nečejo delati politike in kjer bi radi napravili razdor, da bi mogli v motni vodi ribariti. Prav ker snujejo klerikalci svoje gospodarske zavode samo iz političnih nagibov in jih porablja-je samo v politične namene, se tudi za gospodarske naloge in dolžnosti teh zavodov preklicano malo menijo. Posledica tega je, da je že vse polno takih naprav popokalo in propadlo in so ljudje imeli od njih samo škodo. V nobeni avstrijski kronovini ni toliko zadrug propadlo, kakor klerikalnih zadrug na Slovenskem in zlasti na Kranjskem. Reda ni v teh zadrugah sploh nič, celo ne tam, kjer imajo vodstvo v rokah duhovniki, ki delajo posojilnične in zadrugne račune navadno tako, kakor cerkvene račune — kakor ravno kaže in se komu zdi. Nadzorniki pa pri klerikalnih zadrugah tudi nimajo več govornosti, kakor ključarji pri cerkvenih računih. To velja tudi o gospodarstvu pri klerikalni posojilnici na Vrhniki. Ta posojilnica obstoji že več let in klerikalci so se vedno radi bahali, kako dobro uspeva. In vsako leto so izdali računске sklepe in jih predlagali oblastnjem kot točne izvečke iz svojih knjig. Sedaj pa se kaže, da ti računi niso bili pravilni in da je bilo vse govorjenje in bahanje o uspevanju klerikalne posojilnice sama farbarija. Vse knjige so bile v največjem neredu, tako da je »Zadrugna zveza« imela več mesecev posla, predno je knjige spravila v red in mogla napraviti približno sliko, kako ta posojilnica stoji. In ta slika je silno žalostna. Za lansko leto izkazuje vrhniška klerikalna posojilnica celih — 85 kronic čistega dobička. 85 kronic! To pomeni v resnici par tisočakov izgube, kakor bo potrdil vsak, kdor se le količkaj spozna na računске sklepe in bilance. Posledica tega je, da je kaplan Vovko odstavil dekana Gantarja od načelstva vrhniške klerikalne posojilnice in samega sebe postavil za načelnika. Seveda se pametni ljudje le smejejo, da si neizkušen kaplan svoji več spretnosti za vodstvo za-

drug, kakor je ima izkušen dekan, ko vendar oba skupaj nimata niti toliko trgovske izobrazbe, kakor vsak štacunski hlapec. Za vodstvo zadrug je treba malo temeljiteje trgovske izobrazbe, kakor jo podaja lemenat.

Andrettove klobase.

Kakor smo poročali, je bil tovarnar Andretto pri tukajšnjem c. kr. okr. sodišču obsojen na 300 K, oziroma en mesec dni zapora, ker je med drugim tudi ponarejal klobase. Andretto se je dokazalo, da je izdelaval in prodajal frankfurtarice, safalade in druge take vrste klobasic, v katerih je bilo sleparsko in protipostavno pomešana moka. Pri izdelovanju klobas stlačijo brezvestni ljudje v klobase vse, kar jim pride pod roko. Nabašejo napol gnilo kri, ostanke starega smrdljivega mesa, nagnjusne in za vžitek sicer neporabne organe živalskega života, meso in drob bolnih živali. Ker se pa tako meso, kakor tudi meso starih, sestradanih krav, nagnjusnih izmozganih bikov, ali drugih tuberkuloznih posušenih živali, slabo skupaj drži, devajo sleparji v klobase, kakor so frankfurtarice ali safalade, moko, da lahko primatejo mesu tudi še nekaj vode in dobe pripravno zmes za izdelovanje klobas. Zakon o živilih prepoveduje radi tega, da se prepreči sleparija, devati v te vrste klobas moko. V resnici tudi izdelovalci klobas, ki ravna-jo s klobasami pošteno, ne devajo vanje moko, ker jim tega treba ni. Zakaj je deval Andretto v klobasice moko, bo ljudem bolj jasno, ko posvetimo z bakljo v njegovo izdelovalnico klobas na Viču. Za danes le opozarjamo občinstvo, naj je pri nakupu klobasic zelo previdno. Andretto-va obsodba vsled ponarejanja klobas nam to nujno veleva.

Policijske vesti.

Po Mestnem trgu

Je privrskal večeraj popoldne ljubljanski telefonski monter Jožef Zanet ter se obnašal tako, da ga je morala policija spraviti na osrednjo stražnico. Tu je pa postal tako nasilen, da so mu nataknil prisilni jopič in poklicali policijskega zdravnika. Ta je konštatoval blaznost in odredil, da so nesrečnega prepeljali v blaznico.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Nesrečni kolesarji. Ni ga skoro dneva, da bi ne stal pred okrajnim sodiščem kak kolesar, ki je povozil kakega otroka ali pa povzročil kako drugo nezgodo. Te dni so se morali zagovarjati kar trije. Nezgod seveda niso vedno krivi kolesarji, temveč pogosto tudi pasantje sami. — Štirinajstletni J. Kržič je zadnjič vozil s kolesom na Glincah, in sicer čisto po-

»Vse shrambe so zaklenjene in ključke ima mati predstojnica pod vzglavjem...«

»Naj jo trpinčijo skušnjave, da bo z glavo butala ob zid!«

Angelik je bil resnično jezen, kajti lakota ga je tako morila, da je bil že ves obnemogel. Srdito je vihtel svoj kuhinjski nož in le težko ga je Adelgunda pomirila in ga pripravila, da se je udal v svojo usodo.

»V prvo krčmo, ki bo odprta, pojdem prosit,« se je rotil Angelik, »pa če me še nočoj poženejo nazaj v kapucinski kloster.«

In jezno je zagrabil svojo culico in se odpravljal za odhod.

V uršulinskem samostanu je vladala grobna tihota, ko sta Adelgunda in Angelik zapustila klet in po stopnicah prišla na hodnik. Adelgunda je držala Angelika za roko in ga vodila, kajti v klostru je bilo temno in Angelik poslopja ni poznal. Stopala sta previdno in kar mogoče tiho, zadržuj se sapa, Angelik pa je krčevito držal svoj kuhinjski nož, pripravljen tudi na najhujše krvoprelitje.

»Kakor piščanec jo zakoljem, če mi stopi kaka nuna čez pot,« se je tiho rotil, pri tem pa se tresel po vsem životu kakor bi imel mrzlico, zakaj pogumen je bil Angelik samo z jezikom kadar je bil pijan, drugače pa se je bal boga, policaja in kapu-

časi. Po nesreči mu je prišel pod kolo na nekem ovinku štiriletni otrok; poškodoval se je tako, da še zdaj leži v bolnišnici. Ker je otrok sam izjavil, da Kržič »ni uržah«, je sodnik Kržiča oprostil. — Karel Prek je trčil z vozom skupaj v Prešernovi ulici s kolesarjem Viktorjem Dragarjem. Tudi tu ni zakrivil nezgode niti Prek niti Dragar, zato ga je sodnik oprostil. Vzrok nezgodi je bila električna železnica. — Al. Sever je povozil pri mitnici na Dunajski cesti nekega otroka, ki je ravno pridiral iz hiše; vozil je prav zmerno in nesreče ni on zakrivil. Tudi tega je sodnik oprostil. — Občinstvo naj bi na kolesarje malo bolj pazilo. Pri najprevidnejši vožnji se včasih zgodi nezgoda, ker občinstvo na ulici nič ne pazi. Posebno starši naj bi malo bolj pazili na otroke, pa bo veliko manj kolesarskih nezgod.

Pazite na otroke! Perica M. Gabrovškova v Cerkvni ulici na otroke ne pazi ravno preveč. Pred par tedni so se njeni trije otroci igrali na bregu Gradašce brez vsakega nadzorstva. Najmlajši od njih, štiriletni fantiček je padel v vodo, in gotovo bi bil utonil, da ga ni rešila sosedica, ki je slučajno tam prala. Gabrovškova bo sedela za svojo nepazljivost 12 ur v zaporu. — Zaradi napazljivosti pri otrocih se zgodi dan na dan toliko nezgod, in včasih prav velikih — le pomislimo na pr. na celo vrsto pogubnih požarjev — da moramo staršem prav nujno na srce polagati, naj na svoje otroke pazijo!

Neolikani gostilničar. Gostilničar J. Bolé je pred nedavnim časom odprl v t. zv. Žerovčevi hiši na Sv. Petra nasipu gostilnico. Za vodstvo te gostilnice je najel Franjo Ausenkovo. Avsenkova je imela skoro vse pravice samostojne gostilničarke in zato je tudi večkrat popoldne, ko ni bilo v gostilni gostov, odšla od doma. To pa Boletu ni bilo prav in zato je Avsenkovo ozmerjal s »pohajajo«. Avsenkova je smatrala to titulaturo za razžaljeno in Boleta tožila zaradi žaljenja časti. Boleta, ki ga je zastopal dr. Pegan, je sodnik obsodil na 100 K globe. Avsenkovo je zastopal dr. Kokalj.

Razne stvari.

* **Frič — umorjen.** Že pred mesecem so prinesli listi vest, da so češkega raziskovalca Friča ubili Indijanci v Boliviji v Južni Ameriki. Listi so pa pozneje to vest preklicali, ker je baje Frič sam brzojavil v Prago, da je še živ. Zdaj se zopet z vso gotovostjo zatrjuje, da je bil Frič umorjen. Frič je proslavil svoje ime pred dvema leti na ameriškem kongresu na Dunaju. Zavzel se je z vso odločnostjo za južnoameriške Indijance, ki jih belokožci uprav barbarsko zatirajo. Ostro je grajal

cinske palice tako, da bi bil pri najmanjši nevarnosti bežal.

Duri iz samostana na vrt so bile pač zaklenjene, a v ključavnici je tičal ključ, in tako sta beguna srečno prišla iz hiše na vrt.

Noč je bila temna, a v svoji plahosti sta se Angelik in Adelgunda vendar stisnila k zidu in se plazila ob njem, dokler nista prišla v senco starih kostanjev.

Tu sta, držč se za roke, obstala in se oddahnila.

»Kako prideva čez zid?« je zdaj vprašal Angelik. »Ali bi se dala kje dobiti lestev?«

»Za cvetličnjakom leži več lestev,« je odgovorila Adelgunda. »Pojdi, pokažem ti jih.«

Šla sta dalje. Slišalo se ni nič drugega, kakor rahel šum, ki so ga povzročale sandale. Mir je vladal kakor na pokopališču.

Naenkrat je Angelik obstal kakor okamnel in čez trenotek planil pod bližnje drevo ter potegnil Adelgundo za sabo.

»Kaj je to? Ali vidiš — tam-le — ali je to človeško bitje — ali je to strah — «

Tudi Adelgunda je zadrhtela in se stisnila k svojemu ljubimcu.

»Kaj — je — kaj pa vidiš — oh Angelik — «

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.
(Dalje.)

In pater Angelik se je instinktivno dotaknil tiste strani svojega telesa, ki je ravno ta dan izkusila, kaj je samostanska kazen.

Adelgunda pa je bila lahkomiselna in brezskrbna.

»Ah, kaj bi si belil glavo,« je vzkliknila prešerno. »Premeten fant si in boš sebi in meni že pomagal. Ni zlodej, da bi se midva dala vjeti.«

Tako je Adelgunda delala Angeliku pogum, on pa ji je to vračal s tem, da ji je pomagal pri njenih zadnjih pripravah za beg. Oba sta si bila svesta, da kot menih in nuna se ne moreta nikjer pokazati in zato sta se že davno prej dogovorila, da se obleče Adelgunda pri begu v kapucinsko haljo. Izpod kapuce ne bo dosti videti njenega obrazka in ne bo v tem kostumu nihče v njej spoznal ženske. Kapucinsko haljo in sandale je bil Angelik že pred meseci preskrbel in shranil jih je v kleti sami, v kateri je končal iz kapucinskega samostana vodeči podzemski hodnik.

Ko je Adelgunda slekla nunsko haljo in oblekla kapucinsko, ji je Angelik pomagal z veliko vnemo in drhtečimi prsti, končno pa je absolutno zahteval, da si ne sme sama sleči nogovec in nataknil sandal, češ, da bi tega brez njegove pomoči gotovo ne napravila dobro. In smeje se, mu je dovolila, da izvrši to mučno delo samostojno in ga je samo po nosu krenila, ko je deloma nehote, deloma nalašč postal preveč neroden.

Naposled je ura na uršulinski cerkvi udarila in naznanila dvanajsto uro. Slovesno je Angelik prijel Adelgundo za roko.

»Prišel je čas odhoda. Predno pa greva, te prosim, moja ljubljena Adelgunda, prisezi mi, da me boš vedno ljubila in da mi boš vedno zvesta. Jaz bi umrl žalosti...«

Adelgunda ga ni pustila dalje govoriti.

»Prisežem! Vse, kar hočeš... samo pojdiva...«

Prijela ga je za roko, toda Angelik še ni hotel iti.

»Lačen sem... žejen sem... noben hrvaški volk ne more biti tako lačen, kakor sem jaz... Ali ni mogoče, da bi vzela kaj seboj... kako klobaso ali kaj takega...«

Toda klet je bila prazna, popolnoma prazna, in Adelgunda pri najbolji volji ni mogla lačnemu kapucinu postreči.

zlasti nemške koloniste, ki najbolj surovo ravnaajo z domačim prebivalstvom. — Nemec je torej povsod sirov, v Južni Ameriki ravno tako kot v Avstriji. — Frič se je takrat Nemcem zelo zameril. Rekli so, da obrekuje Nemce samo vsled narodne mržnje. Pozneje se je pa izkazalo, da je govoril golo resnico; pravzaprav je bil še mnogo premalo povedal. Neki nemški zdravnik, ki je živel v Južni Ameriki, je predložil ameriškemu kongresu brošuro, v kateri je popisoval, kako nemški kolonisti kradejo indijanske otroke, ki jih imajo pozneje, ko odrastejo, za sužnje. — Pogumni zagovornik južnoameriških Indijancev je torej ubit. Poroča se sicer, da so ga ubili tisti ljudje, za katerih pravice se je vedno boril, vendar pa ni izključeno, da bi ga ne ubili beli rokovnjači, ki se preživljajo od ropa in tatvin med rdečkožeci.

* **Železniški čuvaj — milijonar.** Glavni dobitnik francoske dobrodelnosti loterije v znesku milijon frankov je dobil čuvaj na orleanski železnici. Ko je vzdignil v »Credit Foncier« svoj dobitnik, se je izrazil: »Navzlic mnogim nedostatom železnice, kateri služim, imam vendar zaupanje v njo ter vložim svoj milijon v njene akcije. Toda pri generalnem zborovanju hočem z vsemi silami na to delati, da se usoda uslužbenecv zboljša.«

* **Umor v poslaništvu.** Bivši kancler nemškega poslaništva v Santiagu de Chile, Beckert, ki je bil vsled roparskega umora in požiga na smrt obsojen, je bil v torek ustreljen. — Kakor znano, je Beckert februarja meseca preteklega leta umoril slugo poslaništva, oblekel truplo v svojo obleko, oropal blagajno, nato pa zažgal poslaniško poslopje. Ko je bil na begu, bi morali slugo kot Beckerta slavnostno pokopati. Šele v zadnjem trenutku, ko so še enkrat odprli krsto, so opazili grozovito mistifikacijo.

* **Smrt 113 let stare žene.** V Novem sadu (Ogrsko) je umrla 113 let stara vdova Matije Stoppel. Bolna je bila le tri tedne in je bila do te boleznii duševno in telesno zdrava.

* **Izumitelj šivalnega stroja umrl.** V Hoboknu pri Novem Jorku je te dni umrl Josip Thomas, izumitelj prvega vporabnega šivalnega stroja, v starosti 83 let. Thomas je bil rojen Francoz ter brat znane generala, ki se je l. 1870. v nemško-francoski vojni odlikoval. Thomasov izum je Singerjeva družba po celem svetu razširila.

* **Nemiri na Kineškem zaradi lakote.** V Laičou (provincija Shantung) so zaradi lakote izbruhnili nemiri. Prebivalstvo je demoliralo državna skladišča. Vstaja je naperjena zoper notable, ki so svoje zaloge riža spekulativno prodali. Podkralj je moral na pomoč poklicati vojaštvo.

»Le glej — tam — nekaj belega se pregiba — in zdi se — da sega život do neba — beživa — —«

Angelik bi bil najraje bežal, a zadržala ga je Adelgunda, ki je bila šele zdaj videla ono prikazen, ki je Angelika spravila v tak strah.

»Počakaj,« je rekla, pojdiva bliže — v tistem kotu ne bo nič hudega —«

Počasi sta se bližala kotu za cvetličnjakom. Vse jasneje sta razločevala neko belo stvar, ki jo je veterne sukal sem in tja in Angelik je z izbuljenimi očmi pripravljaval svoj nož za sunek. Še nekaj korakov in Adelgunda je udarila v smeh.

»Oh, Angelik — to so nunske srajce . . .« se je krohotala. »Sestra Izidora, ki oskrbuje perilo, je zopet malo preveč pogledala v kupico in pozabila na svoje dolžnosti. Sirota! Pa bo morala zopet na drveh klečati.«

Res so visele tamkaj oprane nunske srajce. Angeliku se je oddahnil.

»In jaz sem se tako prestrašil. Seveda sem se samo zate bal, golo-bica moja, zakaj jaz, o jaz se nič ne bojim, ne ljudi, ne strahov, ne gro-ma, ne strele, ne kanonov, ne vojakov . . .«

»O, vojakov se jaz tudi nič ne bojim, pa če jih pride cela kompani-

* **Turška tajna organizacija.** V Carigradu je policija zaprla učitelja Hafisa Samija in brzojavnega uradnika Saima, ko sta nesla pisma in časopise s francoske pošte. Dognalo se je, da obstoji v Carigradu tajna organizacija, ki je zelo razširjena. Vodja cele organizacije je Šerif paša. Člani so tudi državni svetnik Muhtar bej, ki je nedavno zbežal iz Turčije, neki konzul in več prejšnjih ministrov. Sedež organizacije je v Parizu.

* **Slikar se je utopil.** Slikar Henrik Papp, ki je bil na živcih bolan, je skočil včeraj v Donavo pri Budimpešti ter utonil.

* **Eksplodizija v Šibeniku.** V Šibeniku se je v delavnici družbe za izrabljanje hidravličnih moči razletela peč. Trije delavci so bili pri tem ubiti.

Razvoj in delovanje „Zagorskega Sokola“.

(Povodom dvajsetletnice in otvoritve Sokolskega doma.)

(Dalje.)

V jeseni prihodnjega leta porodila se je misel — podlaga današnjemu »Sokolskemu domu« — naj se sezida »Narodni dom«, kjer bode imel »Sokol« svoje zavetišče in druga narodna društva. Dne 23. oktobra 1897 zbrali so se Jerin, Poljšak in Franc Weinberger ter položili prve novce za zgradbo »Narodnega doma«, z željo, da bi se čim prej uresničila ta ideja. V odborovi seji dne 27. avgusta 1898 je sprožil brat Modie misel, da bi bilo dobro, ko bi si sezidal »Sokol« lastno ognjišče. Po-udarjal je, da je to nujno potrebno, ker danes ali jutri se lahko zgodi, da pride »Sokol« z vsem kar ima pod kap. Predlaga, naj se izvoli tozadevni odsek, kateri naj vzame vso akcijo v roke. Po daljši debati se predlog sprejme soglasno. 30. avgusta zbrala se je večja družba Sokolov v gostilni Korbar in sicer Firm, Korbar, Maurer, Modie, Poljšak in Strle, kateri so skupno darovali 55 gld. za temeljni kamen. V prihodnji seji, to je 7. septembra i. l., se je volil stavbni odsek za »Narodni dom«. Odsek je nekaj časa prav marljivo deloval ter sestavil tudi pravila za nekako samostojno društvo, katerega pravila so bila predložena tudi deželni vladi.

Tu pa se je zanesla nvanja politika in prepri v društvo. Društvo je radi te razdvojenosti stalo tedaj skoro na robu propada in gotovi ljudje bi ga bili tudi vpropastili, da se niso našli pravočasno kremeniti značaji, ki so znali ceniti sokolsko idejo in so »Sokola« zopet dvignili na prejšnjo višino. Glavno zasluga sta pač imela brata Jerin in Tauffer ml. in sicer je v kritičnem položaju prvi

ja« je hitela zatrjevati nunica. »Prav rada jih imam . . .«

»Kaj govoriš, Špelica«, je s povzdignjenim glasom in strahotno resnobo zaklical Angelik. »Ali že več ne veš, kaj si mi prisegla. Rajte te pustim v klostru, rajši končam tukaj le sebi in tebi življenje, kakor da bi se izpostavil nevarnosti, da mi postaneš nezvesta . . .«

»Ti si pravi tiger ljubosumnosti«, je rekla nunica in se stisnila k Angeliku. »A bodi pomirjen, zakaj meni lahko zaupaš, da ti ostanem zvesta.«

»O saj bi ti rad zaupal«, je tarna Angelik, »a kaj ko ne morem. Če si postala nezvesta svojemu nebeškemu ženinu, kako naj jaz, nevredni kapucin upam, da boš meni zvesta.«

Adelgunda se je bala prepira in še bolj se je bala, da bi jo Angelik v zadnjem trenutku pustil na cedilu. In zaradi tega ga je z objemi in poljubi in prisegami zagotavljala, da mu ostane zvesta do groba in še dalje do sodnega dne. In Angelik je verjel, dasi je zavzdihnil, »oh če le za mojim hrbtom zdaj fige ne kažeš.«

Za cvetličnjakom je bilo več le- stev. Angelik je eno izbral, spravil nunsko srajco pod pazduho in čez nekaj trenutkov je bil s svojo izvoljenko na drugi strani samostanskega zidu.

(Dalje prihodnjik.)

sprejel mesto staroste, drugi pa mesto podstaroste. Brat Tauffer je za to poštvovalnost sprejel kaj kmalu svoje plačilo. Kot uslužbenec nemškega kapitala, rudnika, je bil radi narodnosti službeno premeščen iz Zagorja v Kočevje med »pristne« Nemce. Da je bil to udarec, katerega se ne preboli tako hitro, je pač samo ob sebi umevno, posebno onim, kateri Taufferja osebno poznajo.

Na istem obnem zboru, dne 20. maja 1910, kot sta bila brata Jerin in Tauffer izvoljena, prvi za starosto, drugi za podstarosto, izvoljen je bil na predlog brata Taufferja velezaslužni gospod Anton Brece častnim članom za neprecenljive zasluge pri ustanovitvi »Sokola«.

Med tem je društvo za »Narodni dom« popolnoma samevalo brez vsakega resnega dela. Ideja o »Narodnem domu« je popolnoma zaspala. Predno pa pridemo k zopetni oživitvi, moramo še nekatera druga dejstva omeniti.

V letu 1899, dne 20. julija, je napravil zagorski »Sokol« s celjskim in novomeškim »Sokolom« skupni izlet v Sevnico, kjer so mu poklonile sevnške narodne dame lep trak za zastavo. Nastopil je tudi pri javni telovadbi in žel za svoja izvajanja splošno priznanje in pohvalo.

8. julija 1900 napravil je »Sokol« daljši izlet z zastavo in sicer v Kranj k slavnostnemu razvitju prapora prvega gorenjskega »Sokola« v Kranju. V probujo narodne zavednosti napravil je v letu 1901 in sicer 28. julija, sporazumno s celjskim »Sokolom«, skupni izlet na Vrnsko ter tam priredil javno telovadbo, katera je kar najsijajnejše uspela.

Dne 20. julija 1902. udeležil se je korporativno z zastavo slavnostnega razvitja sokolske zastave v Idriji in naslednje leto, 14. junija, istotako korporativno z zastavo razvitja društvenega prapora v Postojni. V letu 1904 pohitel je k vseslovenski sokolski slavnosti v Ljubljani, kjer pa zaradi hipno nastalih zaprek ni mogel javno nastopiti.

V letu 1905 udeležil se je z zastavo vseslovenskega sokolskega izleta na Jesenice, kjer je tudi nastopil pri javni telovadbi. Dne 10. septembra i. l. udeležil se je prvič pod vodstvom novoizvoljenega staroste brata dr. Tomo Zarnika korporativno z zastavo slavnostnega odkritja Prešernovega spomenika.

1. juija 1906 je bil navzoč pri slavnostnem razvitju prapora šišenskega »Sokola«, kjer se je udeležil tudi javne telovadbe. Takoj na to, 22. julija, priredil je izlet v Šmartno pri Litiji z javno telovadbo, kjer so tudi zagorske Sokolice prvič javno nastopile. Šmartničani so privezali na društveno zastavo dragocen trak kot znak poštvovalnemu delu. Dne 1., 2. in 3. septembra je poletel med brate Hrvate v Zagreb na 40letnico hrvaškega »Sokola«. Tu je prvič nastopil v telovadnih skupinah, katere so se kar najsijajnejše obnesle.

Misel, katera je več let popolnoma spala, sezidava »Narodnega doma« v Zagorju, je na obnem zboru dne 28. januarja 1906. pri predlogu brata Poljšaka, naj občni zbor dovoli iz društvene blagajne znesek 200 kron za sezidavo društvenega, to je »Sokolskega doma«, na novo oživela. Opustila se je misel na »Narodni dom« s preudarkom, da bodo imela druga narodna društva v »Sokolskem domu« ravno tako zavetišče, kakor v »Narodnem domu«, poleg tega pa ima »Sokol« svoje lastno ognjišče. Občni zbor je ta predlog soglasno odobril in tako se je položil prvi stavbni sklad, h kateremu so potem pridno, z čebelično marljivostjo pobirati prostovoljne doneske. (Dalje prihodnjik.)

Za kratek čas.

— Poročnik: Gospodična, jaz vas ljubim. Če greste z menoj, Vam kupim avtomobil.

— Gospodična: Take obljube že poznam. Zdaj obetate avtomobil, potlej mi bodete pa dali groš, naj se peljem z električno železnico.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pastoclemšek.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 6. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910. . . . za 50 kg 9 14
RZ za oktober 1910 za 50 kg 6 94
Koruza za juli 1910 za 50 kg 5 42
Oves za oktober 1910 za 50 kg 7 20

Efektiv.

Vzdržno.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 6. julija 1910.

Neplačani papirji.	Dunajski	Blagovni
4% majeva renta	94-20	94-40
4-2% srebrna renta	97-80	98—
4% avstr. krona renta	94-15	94-35
4% ogr.	92-25	92-45
4% kranjsko deželno posojilo	96-50	—
4% k. o. češke dež. banke	94-40	95-40
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	474—	486—
„ „ „ 1864	324—	330—
„ tiske	311—	323—
„ zemeljske I. izdaje	296—	302—
„ „ II.	275-25	281-25
„ ogrske hipotečne	247—	253—
„ dun. komunalne	533—	543—
„ avstr. kreditne	532—	542—
„ ljubljanske	79-50	83-50
„ avstr. rdeč. križa	64-50	68-50
„ ogr.	38-30	42-30
„ bazilika	28-75	32-75
„ turške	258—	259—
Delnice.		
Ljubljanske kreditne banke	446—	448-50
Avstr. kreditnega zavoda	666-75	667-75
Dunajske bančne družbe	542-50	543-50
Južne železnice	110-75	111-75
Državne železnice	742-50	743-50
Alpine-Montan	737-25	738-25
Češke sladkorne družbe	231—	233-50
Živnostenske banke	261—	262—
Valute.		
Cekini	11-38	11-42
Marke	117-40	117-60
Franki	95-25	95-42
Lire	94-72	94-92
Rublji	253-25	254-25

Vajenec

se sprejme v trgovino z mešanim blagom. 22
Kje, pove upravni »Sl. Naroda«.

Proda se stavbišče

v izmeri približno 100 kvadratnih sez, njev v bližini drž. kolodvora. Izve se Spodnja piška, Žibertova ul. 144:

Samo 10 dni!

V Lattermannovem drevoredu.

Cirkus Berg

Poslovodja L. Marti. Kapelnik F. Mysak.
Za 2000 ljudi prostora. Zavarovan proti vsakemu vremenu.

Otvoritvena predstava

v petek, 8. julija t. l.

Senzacionalni velikomestni spored!

Gđ. Margareta Les 3 Moreaux s svojimi konji v fenomenalna akrobatska svobodi in šoli. ekvilibristična novost.

1 dama 2 gospoda The 3 Claeres 1 dama 2 gospoda najboljši komični telovadci na drogu v treh.

Gg. Delclises Les Armins s svojimi narodnimi plesovi. gymnast sérieux et comiques.

Gđ. Dio 25

voltizerka na žici.

Monsieur Mollovec

Avgust s svojim klovnom Julesom. (Velekom.)

The Johnsons, komični Zooglerski prikaz

v pariški restavraciji.

Novo! Prvikrat tukaj! Novo!

Zaničevalci smrti

ali: kolezarji dirkači v tokmi z veloci-

pedicli in motorizmi kolezarji na 8 me-

trov visokom dirkališču.

Ob nedelj 2 predstavi. Zatek ob 3. Glavna predstava 8 1/2.

Cene prostora: rezerviran prostor 2 K, 1. prostor K 1'20, 2. prostor 80 vin., 3. prostor 40 vin.

Ravnateljstvo.

Komptuarist

zmožen knjigovodstva in trgovske korespondence v slovenskem, hrvaškem in nemškem jeziku. Strojepisja zmožni imajo prednost. Ozira se le na ponudnike z daljšo prakso.

Ponudbe naj se pošilja pod „manufaktura“ na upravn. »Slov. Naroda«

„Saldokontistinja“

slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožna, samostojna korespondentinja, večša stenografija in pisanja s pisalnim strojem. — Interesentinje z večletno prakso imajo prednost. Ponudbe v slov. in nemškem jeziku, s zahtevo plače, sprejme upravištvo »Slov. Naroda«. 11

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem zadržnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18

je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po 5 1/4 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnatom menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadržni pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica:

K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica št. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzikih.

Rezervni zaklad:

K 450.000.—

Podružnice v Spjjetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

.. Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

.. Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4 % brez odbitka; nevzdignjene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posola na zemljišča po 5 % obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljene lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklne zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

.. Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ..

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo. gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrotelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generálni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovinci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti.

Osvobodimo se tujega jarma!

